Sygn. akt V C upr 287/13

WYROK ZAOCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Kuriata

Protokolant Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014r. w Miliczu

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko P. S. (1)

o zapłatę

I. oddala powództwo w całości;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową.

Sygn. akt V C upr 287/13

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwany P. S. (1) zapłacił stronie powodowej kwotę 1 463,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15.01.2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180,00 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy cesji z dnia 28 maja 2012 r. nabyła od wierzyciela (...) S.A. wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu nieuregulowania składki wynikającej z polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Strona powodowa podała, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się: kwota 944,38 zł stanowiąca niezisziczoną wartość ekwiwalentu za udzieloną ochronę ubezpieczeniową i kwota 519,12 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od należności głównej od dnia 9 października 2008 r. do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 21 stycznia 2013 r. wydał nakaz zapłaty i uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany P. S. (1) w ustawowym terminie złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w związku z czym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 12 marca 2013 r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 13 sierpnia 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu.

W wyniku wezwania do przedłożenia sprzeciwu na urzędowym formularzu wraz z jego odpisem pozwany złożył pismo procesowe z dnia 3 lutego 2014 r. Zarządzeniem z dnia 24 lutego 2014 r. pozwany został zobowiązany do uzupełnienia niniejszego pisma poprzez przedłożenie jego odpisu, w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pisma. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie w związku z czym na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2014 r. na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. Sąd zwrócił pozwanemu pismo z dnia 3 lutego 2014 r.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawił się na rozprawę, nie zajął stanowiska w sprawie ani nie żądał rozpoznania sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 października 2008 r. została zawarta umowa pomiędzy P. S. (2) a P. S. (1), na podstawie której pozwany nabył pojazd marki H. (...) o nr rej. (...).

(dowód: umowa z dnia 7.10.2008 r. k. 27)

W związku ze zbyciem pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...) S.A. wystawiło polisę nr (...) zgodnie, z którą pozwany miał opłacić składkę w wysokości 944,38 zł do dnia 8 października 2008 r. za udzieloną ochronę ubezpieczeniową posiadacza pojazdu mechanicznego od dnia 7 października 2008 r. do dnia 1 lipca 2009 r.

(dowód: polisa nr (...) k. 26)

W dniu 28 maja 2012 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w S. a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 28.05.2012 r. k. 24-25)

Strona powodowa w dniu 15 września 2012 r. wystawiła pismo adresowane do pozwanego P. S. (1) stanowiące wezwanie do zapłaty oraz zawierające informację o cesji wierzytelności.

(dowód: pismo z dnia 15.09.2012 r. k. 28)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła, wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, brakującej składki w wysokości 944,38 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami w wysokości 519,12 zł i dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia 15 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty.

Pozwany – prawidłowo wezwany – nie stawił się na rozprawę i nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie.

W przypadku bierności pozwanego w procesie przepis art. 339 § 1 k.p.c. pozwala sądowi wydać wyrok zaoczny. W takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych sprawy przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.). Powyższy przepis nie zwalnia zatem sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy twierdzenia strony powodowej uzasadniają należycie i w całości żądanie pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd musi zatem dokonać oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na przytoczonych twierdzeniach.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

W ocenie Sądu, przytoczone w pozwie oświadczenia strony powodowej co do okoliczności faktycznych sprawy są niewystarczające. Na poparcie zasadności powództwa do pozwu została jedynie dołączona umowa z dnia 7 października 2008 r., polisa nr (...), pismo zatytułowane „ostateczne wezwanie do zapłaty" jednakże nie dołączono choćby dowodu nadania niniejszego pisma oraz umowa przelewu wierzytelności. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa powołała się na umowę przelewu wierzytelności z dnia 28 maja 2012 r. wraz z wyciągiem z załącznika jednakże żaden wyciąg z załącznika nie został dołączony do pozwu. Z tego powodu twierdzenia strony powodowej o nabyciu wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem budzą wątpliwości Sądu. Dodatkowo należy wskazać, iż do pozwu została dołączona polisa wystawiona automatycznie z uwagi na zbycie pojazdu. Nie wykazano natomiast, że zbywca pojazdu zawarł umowę odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. W związku z tym brak jest wystarczających dowodów, które mogłyby stanowić podstawę uwzględnienia dochodzonego roszczenia. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała nabycia od pierwotnego wierzyciela wierzytelności przysługującej od pozwanego.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradyktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W ocenie Sądu zaoferowany materiał dowodowy jest niewystarczający dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała bowiem w żaden sposób – wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi – przejścia uprawnień na jej rzecz od pierwotnego wierzyciela a tym samym nie wykazała, iż posiada legitymację czynną w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że strona pozwana nie udowodniła dochodzonego roszczenia.

W tym stanie rzeczy w pkt I wyroku orzeczono o oddaleniu powództwa w całości.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pkt II wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.